विधिः साक्षान्न श्रुतः, तथापि मन्त्रलिङ्गं शाखान्तरञ्च पर्य्यालोच्य सूत्रकारेण विधिरुन्नीतः तस्मिन् मन्त्रे प्रथमपादस्य तात्पर्य्यं रेतोवा इत्यादिनोच्यते अग्निहोत्राख्यं हविर्य्यदस्ति तदेतदाहिताग्निर्वाजिनं भोज्यान्नस्थानीयञ्च अतो हविः स्रवणेन तस्योभयस्य स्रवणं भवति। ततो मन्त्रस्य प्रथमपादे स्रवन्तमगदमकरित्युक्त्वा यजमानो रेतो वाजिनं चेत्युभयमपि स्थापितं भवति॥

(१०) द्वितीयपादगतानामग्निरित्यादीनां चतुर्णां पदानां क्रमेण तात्पर्य्यं दर्शयति। "अग्निरित्याह। अग्निर्वै रेतोधाः। रेत एवास्मिन् दधाति। इन्द्र इत्याह। इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। त्वष्टेत्याह। त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानाꣳ रूपकृत्। रूपमेव पशुषु दधाति। बृहस्पतिरित्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्रजनयति" इति। जाठराग्निर्वैरेतः पक्वं कृत्वा धारयति अतः 'रेतोधाः',। 'इन्द्रः', हि इन्द्रियस्याधिष्ठाता। 'त्वष्टा', च रूपनिर्माता। 'बृहस्पतिः', च ब्रह्मरूपत्वात्प्रजोत्पादकः॥

(११) तृतीयपादस्य तात्पर्य्यं दर्शयति। "पृथिव्यामवचुश्चोतेतदित्याह। अस्यामेवैनत्प्रतिष्ठापयति" इति। भूम्यां गलितमित्युक्त्वा तद्भूविर्भूमौ प्रतिष्ठितं करोति॥

(१२) चतुर्थपादस्य तात्पर्य्यं दर्शयति। "नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं पराचैरित्याह। रक्षसामपहत्यै" इति। निर्ऋतेरप्राप्तिकथनेन सर्व्वाण्यपि रक्षांसि अपहतानि भवन्ति॥

इति तृतीयोऽनुवाकः।